

[Den fg. finansminister.]

prøve på, selv om vi desværre ikke fik noget resultat denne gang.

Til hr. Aksel Larsen kun dette: jeg takker for tilslutningen til tillægsbevillingslovforslaget. Jeg lægger vægt på den, men det kan vi have forskellig opfattelse af. Jeg forstår, hr. Aksel Larsen vil stemme for det, og det er jeg glad for.

Jeg kan ikke gøre gengæld over for hr. Aksel Larsen ved at anbefale tingets medlemmer at stemme for det af hr. Aksel Larsen stillede dagsordensforslag. Jeg ved ikke, om det kommer til afstemning — det kunne jeg ikke rigtig finde ud af — i dag, men ellers kan det vel fremsættes i morgen af hr. Aksel Larsen, det kan da nås endnu. Men jeg kan altså ikke anbefale at stemme for det. Vi kan ikke rigtig lide det.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det sidste overrasker mig faktisk ikke.

Jeg er nødt til at komme med et par bemærkninger til udenrigsministeren. Den første er, at jeg tror, en dansk anerkendelse af Biafra vil hjælpe folket i Biafra mange gange mere end al den humanitære hjælp, man kan stille til rådighed og skaffe igennem på trods af Nigeria-regeringens forbryderiske forsøg på at forhindre det.

Dernæst: ministeren siger, at regeringen går i sådanne sager frem efter en folkeretlig praksis og en vurdering af de faktiske forhold, og derfor kan man ikke anerkende Biafra. Ja, det forstår jeg. Men jeg forstår altså også, at man tilføjer: og så er der det, at von Rosens aktioner har haft en vis uheldig virkning — det mener jeg nu ikke de har haft — og man frygter, at dansk anerkendelse skulle gøre det sværere at få hjælpeforsyningerne frem. Hertil har jeg tilladt mig at sige: ja men hvis man går frem efter folkeretlig praksis og de faktiske forhold, og hvis det er grunden til, at man ikke kan anerkende Biafra, hvad er så grunden til, at man ikke kan anerkende Nordvietnam? Dér burde folkerettens praksis og de eksisterende faktiske forhold tilsige regeringen at anerkende Nordvietnam, men dér har den altså helt andre grunde og handler i strid med sin opfattelse af, hvad der er folkeretlig praksis og vurdering af faktiske forhold.

Jeg skal skænke ministeren hans udtalelse om det lave niveau og hans påstand om, at jeg ikke har hørt efter, hvad han sagde. Som han ved, har jeg hørt meget nøje efter, ellers havde jeg ikke kunnet komme med disse bemærkninger.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Det undrer mig ikke spor, at hverken hr. Henry Christensen eller finansministeren er i stand til at forklare, hvorfor kasseoverskuddet i finansåret 1970-71 skal være nøjagtig 1.020 mill. kr. Det kan nemlig ingen forklare. Det beror på et skøn af allerløseste karakter. Vort skøn er, at kasseoverskuddet til den tid i hvert fald ikke bør være højere, end det er i øjeblikket, og det fører os til, at der allerede her kan spares adskillige hundrede millioner kroner i regeringens budgetpolitik og dermed ske en tilsvarende nedsættelse af udskrivningsprocenten. Det er ganske klar og logisk tale.

Derimod kunne man nok inklade sig på en diskussion om, hvorvidt den kasseoverskudspolitik, man fører i indeværende finansår, er rigtig eller forkert, og også den mener vi er forkert. Som hr. Per Hækkerup påviste det, har vi en betydelig større arbejdsløshed allerede her i maj måned, end man havde det i 1966 og 1967, og vores opfattelse er, at med den finanspolitik, regeringen fører, vil ledigheden stige til efteråret, vil byggeriet blive mindre til efteråret, vil vanskelighederne for erhvervslivet stige til efteråret. Vi mener altså ikke alene, at kasseoverskudspolitikken i 1970-71 tilrettelægges forkert; den er forkert allerede i dag, og dermed har vi begrundet en væsentlig del af det beløb, som vi mener kan spares i udskrivning.

Jeg vil sige om de 700 mill. kr., som først og fremmest B-skatteyderne skulle komme til at skyldes ved kildeskattens indførelse: det er et tal, der beror på et skøn. Vi mener, det er alt for højt skønnet. Jeg vil yderligere føje til, hvis finansministeren vil tale om forbrugslettelse: der er altså tale om en forbrugslettelse til først og fremmest B-skatteyderne, en forbrugslettelse, der som en forbrugsindskrænkning pålægges alle andre skatteydere.

Jeg tror ikke, danske skatteydere vil forstå, at man i morgen vil vedtage en udskrivningslov, hvorved man opkræver adskillige